VELKÁ DOBRODRUŽSTVÍ

Za smutnou bílou paní na hrad Rožmberk

GPS souřadnice: 48.6552175, 14.3658545

Praktické informace

Délka trasy: 3 km

Obtížnost: Lehká trasa vedoucí z parkoviště do mírného kopce k hradu. Výlet je možné jet s kočárkem, na kole i se psy (na vodítku). Projdete ho volným tempem za necelé dvě hodinky.

Vzdálenost od Prahy a jak se tam dostat: 200 km zvládnete za necelé 3 hodiny. Pojedete směr České Budějovice → Český Krumlov → Rožmberk.

Parkování: Přímo v centru u městského úřadu. Buď zde zaplatíte 100 Kč za hodinu, nebo popojedete o kousek dál k fotbalovému hřišti, kde lze parkovat zdarma.

Hrad Rožmberk (www.hrad-rozmberk.cz/cs)

Vstupné (hlavní okruh): dospělí 220 Kč, snížené vstupné – děti od 6 do 17 let 70 Kč, senioři + studenti od 18 let 180 Kč.

Otvírací doba:
duben: soboty, neděle a svátky 10:00–15:00
září a říjen: soboty, neděle a svátky 9:00–15:00
květen, červen: denně kromě pondělí 10:00–15:00, so a ne 10:00–16:00
červenec a srpen: denně kromě pondělí 9:00–17:00

WC: na náměstí a na hradě

Možnost občerstvení: V centru města. Ceny jsou ovšem vzhledem k atraktivitě místa vysoké.

Nejbližší další výlet agentury Velká dobrodružství: Kašperk, Horažďovice, Strakonice, zámek Kratochvíle, Terezino údolí, Český Krumlov, Hluboká, Třeboň.

Trasu pro vás prošla Lucie Nachtigallová.

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé,

zveme vás do překrásného města, které je – jak název napovídá – spojené s významným šlechtickým rodem Rožmberků. Leží v podhůří Šumavy mezi Českým Krumlovem a Lipnem. Dobře ho znají vodáci splouvající Vltavu, ale také ti, co znají film *Rafťáci. A* s námi ho dobře poznáte i vy. Třeba si zrovna tady uděláte malou pauzu při sjíždění Vltavy.

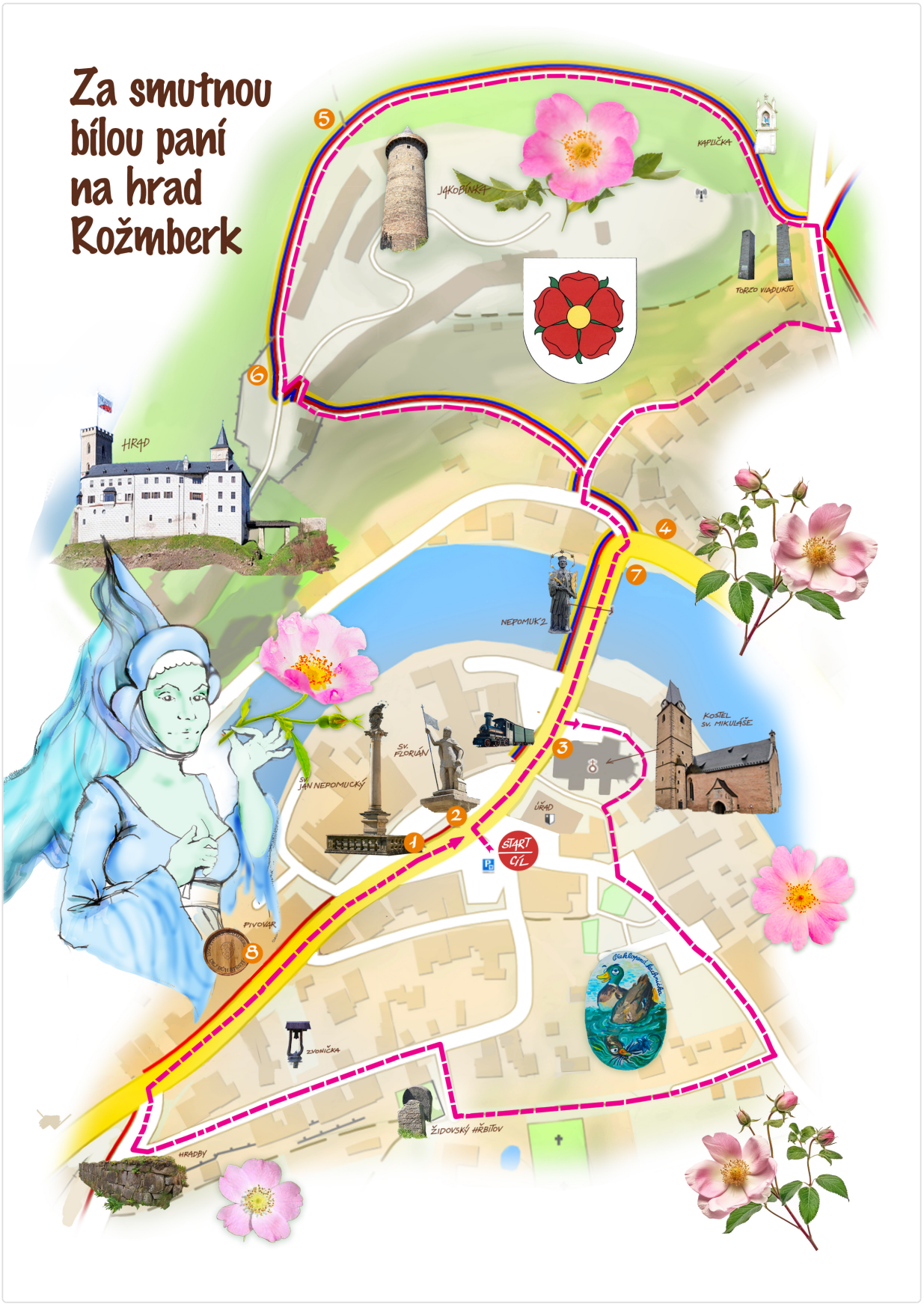
Po krátké procházce městem vás dovedeme až na hrad. Povíme si něco růžích, ale také o bílé paní. Budete mít možnost vlézt do mašinky a podrbat lva na hlavě. K tomu všemu vás čeká hromada hledacích úkolů, vyprávění a luštění tajenky. Nevěříte? Pojďte s námi na výlet a uvidíte.

Tento výlet vznikl z dotací OZP a je proto pro všechny výletníky ZDARMA!, za což děkujeme.

Dopis dětem

Ahoj, holky a kluci, zveme vás do krásného místa na Šumavě. Hrad Rožmberk se tyčí nad Vltavou na skále ve stejnojmenném městě jižních Čech, a to 540 metrů nad mořem. Jde o hradní komplex se třemi věžemi. Tento výlet se vám bude moc líbit. Je totiž krátký a plný hledacích úkolů. A možná na trase potkáte i strašidlo. Pokud půjdete správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny úkoly. Umíte-li už psát, doplňte podle uhodnutých slov tajenku a pečlivě ji uschovejte.

Mapa výletu

Za smutnou bílou paní na hrad Rožmberk
JAKOBÍNKA
KAPLIČKA
TORZO VIADUKTU
HRAD
NEPOMUK 2
KOSTEL SV. MIKULÁŠE
SV. FLORIÁN
SV. JAN NEPOMUCKÝ
ÚŘAD
START CÍL
PIVOVAR
ZVONIČKA
ŽIDOVSKÝ HŘBITOV
HRADBY
1
2
3
4
5
6
7
8

Doplňovačka

Jdeme na věc:

Naše putování začíná u městského úřadu, kde se dá zaparkovat na placeném parkovišti. Nebo můžete auto nechat zdarma u fotbalového hřiště a kousek na náměstí dojít.

Město Rožmberk bylo založeno v polovině 13. století. Tehdy leželo na obchodní cestě vedoucí z Českého Krumlova přes hraniční průsmyky do Lince a dále na jih. (Dnes to již s obchodními stezkami není tak žhavé.) Je spojeno s významným šlechtickým rodem Rožmberků, kteří osídlili jak město, tak jeho okolí a svými aktivitami přinesli kraji prosperitu. V roce 1620 připadlo rožmberské panství francouzské šlechtě – Buquoyům. I o nich si dnes povíme.

Nejprve najděte budovu **radnice** (čp. 74). Jádro stavby je z 15. století, průčelí bylo dostavěno v 19. století. Kdo první uvidí dva lvy? A kdo se je nebojí podrbat na hřívě? :)

Na náměstí se nachází také **socha svatého Jana Nepomuckého**. Je to svatý, kterého na našich cestách potkáváme nejčastěji. Vždy v ruce drží kříž s Ježíšem a nad hlavou mu poletují hvězdičky. Je tomu tak i v tomto případě?

1. **Kolik hvězdiček má Nepomuk nad hlavou?**

Upozornění: Hvězdičky kolem hlavy rozhodně nejsou důsledkem úderu do hlavy, jak to známe ze starých kreslených filmů. Leda že by Jan pod čapkou zvanou biret nebo lidově také kvadrátek (pro hranatý tvar) schovával bouli.

Zkuste vyhledat kamennou kašnu se sochou protipožárního **svatého Floriána**. Původně ji zdobila postava rytíře (údajně Petra Voka z Rožmberka). Ta však byla přenesena na renesanční kašnu před hradním mostem. Za 30 minut ji potkáme.

Florián je považován za patrona profesí, které souvisejí s ohněm: hasičů, hutníků, kominíků, hrnčířů či pekařů. Obvykle je znázorňován v oblečení římského důstojníka s nádobou na hašení. Nebo jak hasí požár. V českých zemích patří k nejuctívanějším světcům. Požárům je třeba vzdorovat, a především předcházet. Nejspíš proto na sochy a obrazy svatého Floriána při svých toulkách natrefíte co chvíli. Snad stráží dobře.

Víte, které číslo vyťukat, když začne hořet? Je to **150**. Nula vypadá jako rybník. Tedy voda, kterou hasiči potřebují. Tak si to pamatujte. Pokud byste chtěli volat policii, ťukejte 158. Osmička zase trochu vypadá jako pouta, podle toho si zapamatujete i tohle číslo. Zbývá záchranka 155. Což je na konci pětka, která malinko připomíná invalidní vozíček. Bez těchto pomůcek, kterým se říká mnemotechnické, bychom si to nepamatovali dodnes…

V jedné ruce drží tento svatý hasič vědro s vodou a kropí dům.

2. **Co drží v druhé ruce?**

Dokážete přečíst letopočet pod ním? Je to fuška, co? :)

Už z tohoto místa můžete vidět hrad Rožmberk. Je krásný. A protože je krásný, přitahuje mnoho turistů. Proto kolem sebe také vidíte mnoho penzionů. Některé jsou postaveny ve stylu selského baroka a mají zmrzlinkovou barvu. Najdete pistáciový, malinový a vanilkový? Představte si, že by byly tyto domy opravdu z mraženého krému! Mňam! (Jen to roztékání by asi trochu vadilo…)

Míříme k další místní významné stavbě. První zmínka o **kostele svatého Mikuláše** je z roku 1271. Svatostánek byl dokončen zřejmě počátkem 14. století, tedy v časech gotiky. Co z ní zbylo? Jižní portál lodi, snad část obvodových zdí a spodek věže.

Najdete na věži obrázek růže? Proč tady asi je? Znáte nějakou pohádku, ve které hrála tato květina důležitou roli? Jak se jmenovala princezna?

3. **Kolik roků spala?**

Růže je dokonce i ve znaku města, které užívalo znamení své vrchnosti – pánů z Rožmberka. Znak se tedy patrně vyvinul z pečeti s panským erbem. Na stříbrném štítě je červená pětilistá růže se zlatým středem a zelenými kališními lístky.

Nakoukneme do kostela. Mezi severním bokem kněžiště a východní zdí je vestavěna mohutná věž s točitým schodištěm.

Nachází se zde také hrobka Karla Bonaventury Buquoye, jednoho z majitelů hradu.

Buquoyové jsou příslušníci francouzského rodu. Zásluhou válek se stali plnoprávnými obyvateli zemí Koruny české a vlastníky zdejších velkých panství. Během více než třísetletého období ovlivňovali politické, hospodářské i kulturní dění a zasloužili se o rozvoj spravovaných území. Nedosáhli však stejného věhlasu jako Schwarzenbergové, Lobkowiczové, Kinští, Šternberkové či Kolowratové. Proč? Nebyli oblíbení. Proč? V případě Karla Jiřího Buquoye (1885, † 1952), který do jisté míry kolaboroval s německou okupační mocí, je takové vnímání oprávněné, ale císařský generál Karel Bonaventura Buquoy (* 1571,† 1621), jenž byl od roku 1620 majitelem panství Rožmberk, Nové Hrady, Libějovice, Žumberk a Cuknštejn, byl jiného ražení. Velitel habsburských císařských vojsk v Nizozemí a ve střední Evropě na počátku třicetileté války získal značný majetek v jižních Čechách jako odměnu za vojenské zásluhy. Patřilo mu tedy vše, co vidíte kolem sebe.*

Vidíte někde kolem sebe vláček? Kde se tu vzal, když k němu nevedou žádné koleje? Že by přiletěl?

Znáte nějakou pohádku či básničku o vlacích? My si vzpomněli na *Lokomotivu Tomáš.* Podle nás by to sice měla být lokomotiva Tomáška nebo Tominka, protože je ženského rodu, ale poslední dobou už se to tak nebere. A také se nám do hlavinek vkradla jedna písnička, kterou si nyní můžeme zazpívat. Rodiče či prarodiče odpustí jedno nekorektní slovo označující spoluobčany pod vlivem legálních omamných látek.

Jede jede mašinka, kouří se jí z komínka,
jede jede do dáli, veze samý vožralý,
jede jede do dáli, veze samý vožralý.

Neusínej, nechoď spát, neusínej, nechoď spát,
až do rána bílýho budem zpívat, budem hrát,
až do rána bílýho budem zpívat, budem hrát.

Přecházíme most. Jak se jmenuje svatý, který tu stojí? A jak poznáte, že to je on? Počet hvězdiček souhlasí?

Hned za mostem je několik vyřezaných kočiček. Najděte je na lavičce a také pod stolem.

Napravo si všimněte pamětní desky na domě, který patřil do roku 1940 Hermíně a Leopoldu Holzbauerovým. Ti zde provozovali obchod s textilním a smíšeným zbožím. Holzbauerovi byli v říjnu 1941 nacisty deportováni do polské Lodže, kde zemřeli stejně jako miliony dalších židovských obyvatel.

Židů v Rožmberku žilo opravdu hodně, povíme si o nich na konci výletu.

V domě sídlí v současnosti *Vodácká základna*.

4. **Jak se nazývá zvíře na vývěsní tabuli?**

(pokud je ve slově písmeno CH, napište ho do jednoho pole)

Pokračujeme po barevných turistických značkách směrem ku hradu, ale u domku čp. 41 značky opustíme a odbočíme doprava na nenápadnou pěšinu, která nás provede mezi domky. Křepce funíme do kopce a poté se asfaltkou vedoucí doleva dostaneme až k rozcestníku.

Zkuste u něj najít torzo viaduktu. Do dnešní doby se dochovaly pouze pilíře mostu.

Kolik jich napočítáte?

Projdeme mezi pilíři a pokračujeme po asfaltce až k nádherné středověké stavbě.

Cestou potkáme kapličku. Střeží ji Panenka Marie s Ježíškem.

5. **Jakou barvu košile má batole?**

Ještě pár desítek metrů… A jsme u hradu!

Původní gotická část hradu Rožmberk pochází ze 13. století. Zakladatelem sídla byl Vok z Rožmberka. Vybral si strategické

místo na obchodní stezce. Po požáru v roce 1552 už nebyl hrad udržován. Z horních staveb se zachovala pouze kruhová věž Jakobínka. Dolní část hradu se nevyhnula přestavbám. Prošla si obdobím renesance i anglickou novogotikou. Posledními majiteli hradu byli Buquoyové. Měli sídlo v držení od roku 1620 až do konce druhé světové války.

Jiří Jan Jindřich Buquoy (1814, † 1883) byl vášnivým sběratelem uměleckých a historických předmětů. V duchu romantického cítění 19. století realizoval velkolepý plán a přebudoval Rožmberk v rodové muzeum. Zatímco první patro bylo pro muzejní účely velmi nákladně upraveno, pokoje druhého patra si hraběcí rodina ponechala ke svému soukromému užívání. (My bychom to ale vytápět nechtěli.)*

Pokud vyrazíte na prohlídku, dozvíte se, že současná podoba hradu je výsledkem přestavby v duchu romantické gotiky, čemuž odpovídá i úprava interiérů. Typickou pro uvedené období je vstupní hala s bohatě zdobeným dřevěným schodištěm. Také *Křižácká galerie*, kde jsou umístěny portréty fiktivních vůdců křížových výprav, zbrojnice, jež soustřeďuje sbírku zbraní, zbrojí a dalších pokladů z různých historických období.

Starší vývojová etapa hradu je reprezentována výzdobou takzvaného *Rytířského sálu*, která pochází z počátku 17. století. Hradní sbírka obrazů upoutá nejen jmény slavných autorů – K. Škréty, J. Kupeckého, N. Grunda a dalších –, ale i portréty významných osobností. Včetně Perchty z Rožmberka – bílé paní.

Nabízí se také výstup na *Anglickou věž*. Po bezmála dvou stech schodech je návštěvník odměněn nádherným výhledem na celý areál hradu a okolní romantickou krajinu.

Navíc je možné prohlédnout si model hradu, který zachycuje jeho podobu ve 14. až 15. století. Samozřejmě je poučné zavítat do *Katovny*, kde probíhají ukázky tortury. (Pokud spadá povinnost hrát mučeného do pracovní náplně zaměstnanců hradu, asi bychom tu pracovat nechtěli. Co vy?)

Jeden z prohlídkových okruhů hradu Rožmberk patří dětem. Třicetiminutovou prohlídku a výklad průvodci přizpůsobují jejich věku a chápání. U věže Jakobínka se můžete s dětmi zúčastnit programu *Jeřáby táhnou na Jakobínku*. Zábavnou a jednoduchou formou vás poučí o fyzikálních principech mechaniky.

Vidíte na kašně svatého? Je to ten, co byl na náměstí? Co drží v ruce tentokrát?

Jdeme si vyzvednout další písmenko k rozcestníku. Na šipkách je v názvech míst skryta jedna pohádková bytost.

6. **Napište pohádkovou postavu.**

Podíváme se na věž na druhé straně. Sídlí u ní Česká pošta, ale projít můžeme.

Zkuste najít strom, který jako by měl na kůře velké oči. Jak se jmenuje? A jak se jmenují jeho plody?

Věž Jakobínka je dnes už jediným pozůstatkem zaniklého Horního rožmberského hradu. Výstup na věž je po 170 schodech odměněn nádherným výhledem na areál rožmberského dvojhradí a okolní krajinu. Rekonstrukce a restaurování věže probíhaly a probíhají zcela unikátním způsobem. Jen za pomoci středověkých technik! Okolo věže museli odborníci postavit zvláštní kruhové lešení. Dřevo vytěžili v místním lese a také postavili repliku středověkého jeřábu. Již ve svých časech stál na vrcholu věže a otáčel se kolem své osy. I replika je pěkně stylově na lidský pohon. Stejně jako středověký jeřábník chodí i ten současný v hnacím dřevěném kole, čímž uvede jeřáb do chodu. (Trochu jako veverka, když má v kleci speciální otočnou klícku, aby se mohla proběhnout. A nikam nikdy nedoběhnout…) S pomocí repliky jeřábu mohou restaurátoři do třicetimetrové výšky vytahovat kamenné krakorce, tesařské prvky pro konstrukci krovu a ochozu, střešní krytinu, kámen i potřebnou maltu. Dolů jeřáb snáší suť.

Vrátíme se před hrad. K řece tentokrát sejdeme po turisticky značeném schodišti a stezce. Schodiště je nalevo před vstupem do hradu.

A než dojdeme k Vltavě, povíme si jednu známou místní pověst.

Zlatá léta hradu Rožmberk nastala v dobách Viléma z Rožmberka, který zastával významné funkce na královském dvoře. Mezi nejznámější příslušníky rodu Rožmberků patří kromě Petra Voka i jedna žena – Perchta z Rožmberka, o které se mluví jako o bílé paní. Perchta byla dcerou Oldřicha II. z Rožmberka a byla provdána za Jana z Lichtenštejna. Ten si ji odvedl na své panství v Mikulově. Nechal ji však žít v nedůstojných podmínkách a trpět nouzí. Na smrtelné posteli ji prý prosil o odpuštění. Jenže ona mu odpustit nedokázala. Tak ji proklel. Podle legendy se její duše zjevuje na hradech a zámcích,

které měl rod pánů z Rožmberka v držení. (Je to spravedlivé? Není! Proč byste měli odpouštět někomu, kdo vám celý život ubližoval? Strašit měl Jan z Lichtenštejna!)

Perchta se však naštěstí stala dobrým duchem. Členům svého rodu zvěstovala přírůstky do rodiny či je varovala před požáry, bylo-li hůře, ohlašovala blížící se smrt. Podle legendy houpala v kolébce i posledního člena tohoto rodu – malého Petra Voka.

Za 2. světové války měla na hradě letní tábor nacistická organizace Bund Deutscher Mädeln *(Svaz německých dívek). Když dívky jako obvykle vytahovaly na stožár vlajku s hákovým křížem, zjevil se ve věži Jakobínce podivný bílý přízrak a všem aktérům hrozil. Událost dívky vyděsila. Podivnou příhodu se dokonce jalo vyšetřovat gestapo. Nikoho ale nedopadlo. Případ se nepodařilo objasnit, jelikož uvnitř věže neexistovalo schodiště, ba ani žebřík, díky kterému by se mohl kdokoli živý dostat nahoru. Je tak možné, že si bílá paní rožmberská hrad střeží před vetřelci dodnes.*

Od hradu scházíme po turistických značkách zpátky k Vltavě. Na mostě najděte železnou tabulku, která začíná slovem *Dovolené…*

7. **Opište druhé slovo.**

Přejdeme most, zamáváme Nepomukovi, hned za mostem odbočíme doleva a kostel svatého Mikuláše obcházíme z druhé strany. Máme ho tedy po pravé ruce.

Věděli byste, které postavy a kdy chodí s Mikulášem? Znáte nějakou mikulášskou písničku nebo básničku? Než dojedete k hřbitovu, zkuste se naučit třeba tuhle:

Mikuláš ztratil plášť,
mikuláška sukni,
sedli si pod okno,
byli oba smutní.

Mikuláš ztratil plášť
Mikuláška tašku,
honili se po světnici,
až rozbili flašku.

Pokud půjdete výlet v parném létě, třeba vás mikulášská píseň trošku ochladí…

Najdete na krčmě *U Švece* botu? :)

A na vedlejším domě, který je zdobený psaníčkovými sgrafity rožmberské růže? A letopočet? Sečtěte všechny číslovky letopočtu.

Je tady někdo ve věku výsledné číslovky? Tak ten má v tomto domě ubytování zdarma!

Neradujte se, děláme si legraci. Ale přespání by tady bylo luxusní, že? :)

Pokračujeme kolem kostela až k dětskému hřišti a od Mikuláše se ve vyprávění přehoupneme k čertovi!

Věděli jste, že je Rožmberk jedním z hlavních míst děje Smetanovy opery *Čertova stěna* na text Elišky Krásnohorské?

Svou poslední operu napsal Bedřich Smetana v době těžkých depresí a nemoci, která ho připravila o sluch. Ve světě ticha se v Jabkenicích, kde pobýval u dcery, cítil zoufale osamělý. Přesto skládal.

Opera vypráví příběh maršálka pana Voka z Rožmberka, středověkého šlechtice, který se snaží najít si manželku. Do děje zasahuje pověst o divoce rozházených skalních útvarech ve Vltavě a na jejích březích u Vyššího Brodu – o Čertově stěně.

Znáte ještě nějaké jiné opery Bedřicha Smetany? A znáte mnemotechnickou pomůcku?

Opery Bedřicha Smetany si můžeme zapamatovat za pomoci známé prapodivné věty: *Braprodali dvě hutačervi*. V tomhle nesmyslu se schovává osm dokončených oper, a navíc jedna nedokončená: *Braniboři v Čechách, Prodaná nevěsta, Dalibor, Libuše, Dvě vdovy, Hubička, Tajemství, Čertova stěna a Viola.*

Ve městě můžete navštívit hned dva židovské hřbitov – starý a nový. Na ten starý se podíváme právě teď. Musejí se z vás ale stát hřbitovní detektivové, protože nápisy na náhrobcích jsou opravdu k nerozluštění.

Za kašnou odbočíme doprava. Nalevo vidíme na oranžovém domečku další růži a napravo ve výklencích zase keramické ptáčky.

Stoupáme kolem hřbitova a na klice vrat si opět můžeme podrbat lva. Za hřbitovem přibrzdíme a podíváme se doprava.

Rožmberk byl mezi Židy celého Rakousko-Uherska známý jako město, kde jsou vítáni. Při pravém břehu Vltavy jich pod hradem bydlelo opravdu hodně. Této lokalitě se říkalo Židovské město*. Domy zde měly římská čísla, která byla teprve ve 20. století nahrazena arabskými číslicemi.*

Jihovýchodně od domu čp. 102 se nacházejí ***zbytky starého hřbitova****. Byl založen před rokem 1480. Byli tady pohřbíváni i všichni židé z Lince. A to až do roku 1863, kdy byl židovský hřbitov zřízen i tam. Zájem o poslední odpočinek zde byl tudíž po dlouhé roky velký, ovšem možnost rozšíření pozemku nulová. Proto jsou tu i „patrové" hroby, kdy novější nebožtíci leží nad služebně staršími. Pod zemí to není vidět a alespoň se necítí sami.*

K rozšíření pohřebiště došlo až v 19. století, do jehož konce zde probíhaly obřady. V období nacistické okupace dostal hřbitov takřka smrtící ránu. Většina náhrobních kamenů byla odvezena, co šlo poničit, bylo poničeno.

Protože se v současnosti zbylé náhrobky nalézají v soukromé zahradě domu čp. 103, není areál volně přístupný. Ale několik náhrobků vidět je.

Chtěli byste mít na zahradě hřbitov? Asi ne. Ale stejně ho tam máte! Jen ty mrtvé žížaly nejsou vidět. O myškách, krtcích, motýlcích, mouchách, slimácích a podobně ani nemluvě.

Pokud by vás toto téma zajímalo více, nový židovský hřbitov byl založen koncem 19. století u silnice na Český Krumlov,

Couvneme o pár metrů a sejdeme o ulici níže. **Vyhlídka pana Šalamouna** se nachází pod židovským hřbitovem nedaleko hlavní silnice. Je z ní krásný výhled na hrad Rožmberk.

Víte, kdo byl Šalamoun? Prý nejmoudřejší izraelský král. Vládl po svém otci králi Davidovi kolem roku 900 před Kristem. Ve srovnání s vášnivým králem Davidem byl Šalamoun pokládán za jemného a moudrého muže. Zabýval se alchymií a židovskou mystikou, nepostrádal však ani zdravý „selský" rozum. Postaral se o mnohá vylepšení vlády a četné stavby. Důležitý byl jeho dohled nad Božím chrámem, v němž byla umístěna archa úmluvy.

Občas se o někom říká, že je chytrý, jako by snědl Šalomounovo… (píp) Detailně se v tom šťourat nebudeme, protože nikdo takový tady není! Ale stejně: Tušíte, co to znamená? Co tím chceme o dotyčném druhým sdělit?

Pomalu se blížíme k cíli výletu. Než ho dosáhneme, musíme ještě najít několik zlomků dochovaných hradeb, které ve středověku chránily město. Torzo hradby je patrné na jižní straně města a je chráněno jako kulturní památka. Vidíte ho? Je u modrého domečku.

Sestupujeme silnicí na náměstí a vyhlížíme poslední písmenko do tajenky. Najdeme ho na dřevěném kulatém štítu pivovaru. Jakou plodinu na něm vidíte?

8. **Doplňte slovo: Dej Bůh …….**

Na závěr vám ještě povíme něco víc o Rožmbercích, kteří jsou s tímto krajem spojeni „pupeční" šňůrou.

Rožmberkové patřili mezi nejvýznamnější, nejstarobylejší, nejurozenější a nejvlivnější české šlechtické rody. Jejich členové zastávali funkce u českého královského či říšského císařského dvora, a tak se často velmi výrazně zapsali do dějin. Znakem rodu byla červená pětilistá růže na stříbrném poli, se kterou se v kraji dodnes setkáváme na každém kroku.

Soumrak rožmberského rodu byl spjat s bratry Vilémem a Petrem, syny Jošta III., kteří ovšem byli vychováváni strýcem. Vilém Vok z Rožmberka byl nejvýznamnějším představitelem rodu. Z Českého Krumlova se mu podařilo učinit centrum kulturního a politického života. Po jeho smrti v roce 1592 se vlády ujal jeho mladší bratr Petr Vok z Rožmberka. V roce 1601 byl však nucen prodat krumlovský zámek císaři Rudolfu II. Habsburskému. Po prodeji přesunul svou rezidenci do Třeboně, kde roku 1611 zemřel. Petrem Vokem se uzavřely třísetleté dějiny jednoho z nejvlivnějších českých šlechtických rodů – Rožmberků.

Hotovo. Procházka i osvěta jsou u konce. Z tajenky na vás kouká slovo, které se vztahuje ke zdejší bílé paní.

Doufáme, že se vám dnešní výlet s tajenkou líbil, přejeme šťastnou cestu domů a těšíme se zase někdy na našich tajenkových trasách na viděnou!

Tento výlet vznikl z dotací OZP a je proto pro všechny výletníky ZDARMA!, za což děkujeme.

Tip navíc: Čertova stěna

Jen 12 km od Rožmberka je přírodní památka Čertova stěna, která inspirovala Elišku Krásnohorskou k sepsání libreta pro Smetanovu operu *Čertova stěna*.

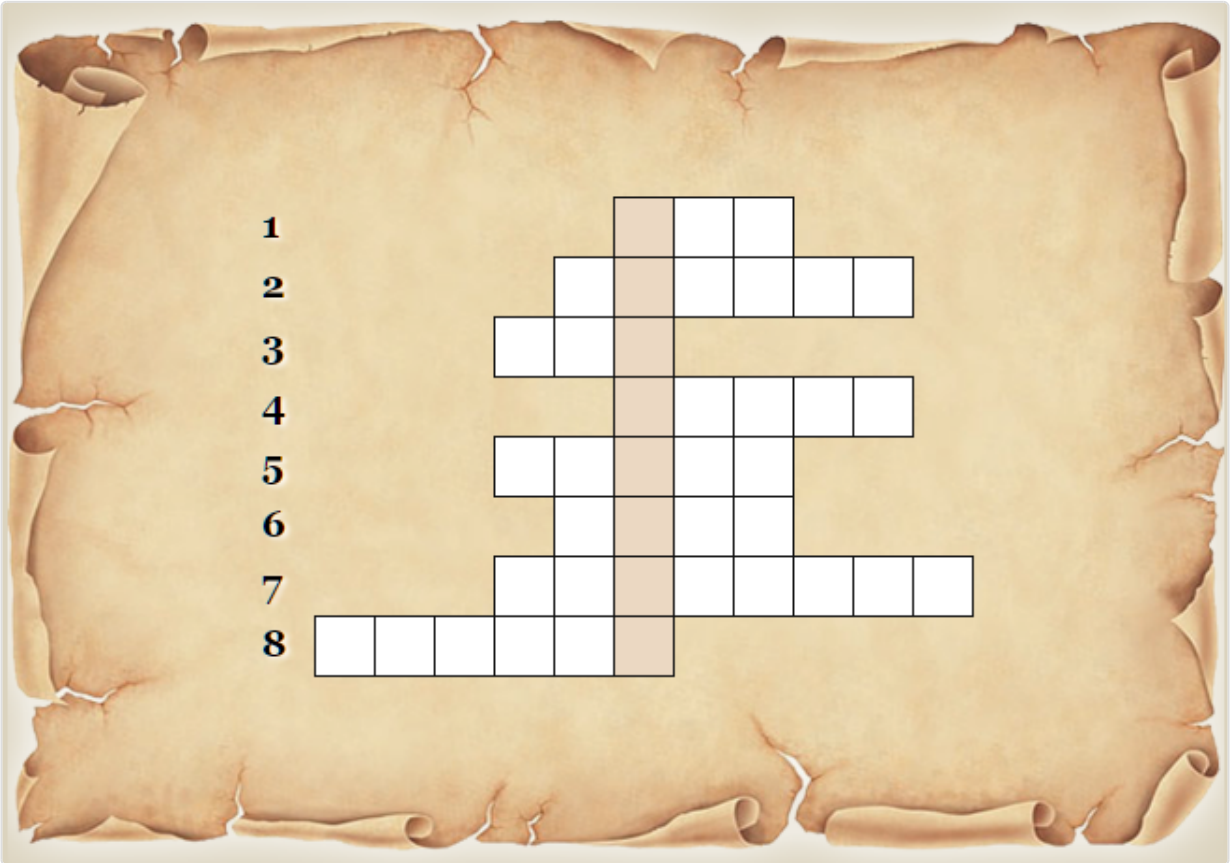
Jde o jednu z nejznámějších a nejnavštěvovanějších skalních lokalit v jižních Čechách. Na rozloze přibližně 10 ha narazíte nad hlubokým údolím Vltavy na divoký skalní sráz posetý chaoticky nakupenými žulovými balvany, rozpukanými do bizarních útvarů. Skutečnost je taková, že se mrazovým zvětráváním (hlavně v dobách ledových) některé kusy skal uvolnily a sesypaly do údolí. Tak vznikla rozsáhlá suťoviska a kamenná pole pokrývající prudkou stráň až k řece Vltavě. Místy zde rostou borovice, často velmi neobvyklých tvarů.

K tomuto podivuhodnému místu se váže legenda o ďáblovi, kterému vadila stavba kláštera ve Vyšším Brodě. Proto chtěl vytvořit v rokli hráz, která by zadržela vodu a klášter zaplavila. Nečisté ďábelské síly ostošest svrhovaly obrovské balvany do řečiště Vltavy. Ovšem práce měla být hotova, než kohout třikrát zakokrhá. Což byl vpravdě pekelný termín. Čert ho nedal. Kohout zakokrhal a rohatcova moc skončila. Na věži kláštera zazvonil zvon, čert musel balvan, který právě nesl, pustit a odletět zpět do horoucích pekel. Kámen pouštěl zjevně nerad, protože je na něm dodnes znát otisk jeho pekelného pařátu.

V textu byly použity mimo jiné texty z webů www.kudyznudy.cz, www.cestyapamatky.cz, www.cestujemesumavou.cz.

Otázky k tajence

1. **Kolik hvězdiček má Nepomuk nad hlavou?**
2. **Co drží v druhé ruce?**
3. **Kolik roků spala?**
4. **Jak se nazývá zvíře na vývěsní tabuli?**
5. **Jakou barvu košile má batole?**
6. **Napište pohádkovou postavu.**
7. **Opište druhé slovo.**
8. **Doplňte slovo: Dej Bůh …….**

A co můžete vyhrát?

Tajenku posílejte na e-mail **veldo@veldo.cz**. Můžete ji také poslat ve zprávě na náš Facebook "Velká dobrodružství". Každý měsíc vylosujeme jednoho z výletníků, kterému pošleme našeho **Lumpardíka z podhradí**. Vždy připojte celé jméno, adresu a také kód výletu.

Výlet stažen z www.veldo.cz | © Velká dobrodružství

Vytvořeno: 09.11.2026 15:06